

Arrest

nr. 163 088 van 26 februari 2016
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Argentijnse nationaliteit te zijn, op 12 oktober 2015 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 17 juli 2015 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 januari 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 februari 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat D. GEENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij verklaart van Argentijnse nationaliteit te zijn en geboren te zijn op (...) 1969.

Op 17 juli 2015, met kennisgeving op 10 september 2015, neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris ten aanzien van de verzoekende partij en haar gezin een beslissing waarbij de aanvraag van 23 juni 2015 om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) onontvankelijk wordt verklaard.

Eveneens op 17 juli 2015, met kennisgeving op 10 september 2015, neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris ten aanzien van de verzoekende partij de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“De heer

Naam + voornaam: M., R. (...) Geboortedatum: (...) Geboorteplaats: Abdago Nationaliteit: Argentinië wordt het bevel gegeven om het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven, binnen 0 dagen na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

X Krachtens artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980, verblijft hij in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten: niet in het bezit van een geldig paspoort en/of visum.

Met toepassing van artikel 74/14, §3, werd de termijn om het grondgebied te verlaten naar (0) dagen verminderd omdat:

X 4° de onderdaan van een derde land niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg heeft gegeven: Betrokkene ontving al een bevel om het grondgebied te verlaten op 16.10.2014, hem betekend op 31.10.2014. Hij heeft echter geen gevolg gegeven aan dit bevel en verblijft nog altijd illegaal op het grondgebied.”

Op 26 februari 2016 bij arrest nr. 163 087 vernietigt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) hogergenoemde beslissing van 17 juli 2015 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard, om reden dat het advies van de ambtenaar-geneesheer op basis waarvan de verwerende partij besloot dat de aangevoerde ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in artikel 9, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk niet strookt met de door de verzoekende partij aangetoonde medische gegevens.

2. Over de gevolgen van het in punt 1 bedoelde arrest van de Raad

Niettegenstaande het feit dat de bestreden beslissing formeel steun vindt in een andere bepaling uit de vreemdelingenwet dan de beslissing genomen in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, stelt de Raad vast, op basis van de feitelijke gegevens in het dossier, dat de gemachtigde het nuttig en noodzakelijk heeft geacht om over te gaan tot de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, eerst nadat werd beschikt over de door de verzoekende partij en haar gezinsleden ingediende verblijfsaanvraag in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Zo werden beide beslissingen genomen op dezelfde dag, door dezelfde attaché J.S. en werden zij terzelfdertijd ter kennis gebracht, op dezelfde dag door dezelfde persoon.

De samenhang wordt verder bevestigd door het feit dat genoemde attaché die de bestreden beslissing nam, blijkens het administratief dossier op 17 juli 2015 aan de burgemeester van Antwerpen de instructies gaf *“ingevolge de aanvragen om machtiging tot verblijf van 23.06.2015 in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 [...] dat deze aanvragen onontvankelijk zijn. Gelieve betrokkenen uit te nodigen en de documenten in bijlage te betekenen:*

- De beslissing tot onontvankelijkheid van de regularisatieaanvraag.

Gelieve eveneens bijgevoegde gesloten omslagen (3) aan betrokkene te willen overhandigen.

- Het bevel om het grondgebied te verlaten 0 dagen (bijlage 13).”

Uit de vermeldingen van dit stuk blijkt duidelijk dat de beslissing waarbij de verblijfsaanvraag in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard, de basis vormt voor de afgifte van het bevel om het grondgebied te verlaten. Het feit dat artikel 8 van de vreemdelingenwet voorschrijft dat het bevel de bepaling van artikel 7 moet vermelden die werd toegepast, doet aan die vaststelling geen afbreuk.

Bovendien blijkt de verwerende partij naar aanleiding van de huidige procedures slechts één administratief dossier te hebben neergelegd, waarmee zij andermaal zelf de verknochtheid tussen genoemde zaken erkent.

Aldus heeft de vaststelling in de beslissing aangaande de verblijfsaanvraag op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet dat de aangevoerde ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in artikel 9, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk, eveneens geleid tot het oordeel dat er geen medische hinderpalen zijn die zich verzetten tegen de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. De beoordeling van de medische verblijfsaanvraag blijkt aldus bepalend te zijn geweest voor de beslissing tot afgifte van het bevel om het grondgebied te verlaten.

De gemachtigde heeft het blijkens de gegevens van het dossier klaarblijkelijk zelf nuttig en nodig geacht om zijn gebonden bevoegdheid slechts uit te putten nadat werd beschikt over de door de verzoekende partij ingediende aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Door aldus te handelen erkent hij dat de uitkomst van deze aanvraag bepalend kan zijn voor het al dan niet afleveren van het bevel om het grondgebied te verlaten.

De Raad dient vast te stellen dat de beslissing van 17 juli 2015 waarbij genoemde aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard, op 26 februari 2016 bij arrest nr. 163 087 vernietigd werd.

Gelet op het voorgaande is het aangewezen voor de duidelijkheid in het rechtsverkeer en dus voor de rechtszekerheid, het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten uit het rechtsverkeer te verwijderen via een vernietiging, ongeacht of het destijds rechtsgeldig opgelegd werd of niet.

Om al deze redenen dient geen uitspraak meer gedaan te worden over de door de verzoekende partij aangehaalde middelen en het verweer erop ontwikkeld in de nota met opmerkingen.

3 Korte debatten

De bestreden beslissing dient te worden vernietigd. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van 17 juli 2015 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig februari tweeduizend zestien door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. BEELEN